

området, for at der kan komme udvikling i etablering af flere nye hospicepladser, er det jo dog nødvendigt, at der er et fælles grundlag, at der er et lovgivningsgrundlag, at der er fælles vilkår, at man ved, hvilke regler det er, vi kører efter.

I øjeblikket er det sådan, at der er tre, fire, fem forskellige regelsæt for de forskellige hospicer rundt omkring i landet, og for at der kan komme turbo på det her område, er det altså vigtigt, at der kommer et lovgrundlag eller fælles vilkår.

Er fru Karen Klint ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Socialdemokratiets ordfører, fru Karen Klint, går op og siger, at vi skal passe på, at vi ikke bevæger os ind i en smal debat. Og det vil jeg da gerne medgive. Men samtidig får vi så også at vide, at pind nr. fem skal forstås på den måde, at man vil overføre den eksisterende kultur i det, som i realiteten har båret hele hospicetanken, nemlig særlig københavnsområdet med Diakonissestiftelsens Hospice og Sankt Lukas Hospice, til offentligt tilbud. Jeg havde sådan set tænkt, at det måske betød, at man ville udbygge også de eksisterende private. Det kan jeg se at man ikke vil.

Men ligger hele forklaringen på det dér meget lidt konkrete forslag til vedtagelse ikke i den allersidste pind? Der pågår jo nogle forhandlinger for at man først skal have at vide, hvor meget man så kan hive hjem af penge til det her område. Og hvis det er sådan, har jeg da forståelse for det, men jeg er da ked af få præciseret, at det altså ikke var hjælpen til de eksisterende eller de kommende private hospicer, man ønsker.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne gentage, at det er min opfattelse, at det ikke er Folketinget, der leder og fordeler plejen af og omsorgen for døende i Danmark. Det er faktisk amter og kommuner, der står for det, også for tilrettelæggelsen.

Jeg har ikke i min ordførertale talt imod det, der sker i de private hospicer. Jeg har sagt, at den kultur, de er kendt for, bør være en af de grundlæggende faktorer i den fremtidige behandling, uanset hvor det sker.

Hvordan det så kræver en løvændring, kan drøftes, fordi der faktisk i dag er nogle valgmuligheder med den eksisterende lovgivning. Der er nogle forskellige økonomiske betingelser, som gør, at man kan kreere et privat hospice på

forskellige betingelser, og det er i hvert fald ikke til hinder for, at folk kommer på hospice i dag.

Sundhedsudvalget var på Sct. Maria Hospice i Vejle, og faktisk kom et flertal af de patienter, der var indlagt dér, ikke fra nærområdet. Vi talte konkret med to fra Haderslev, og det er da ikke sådan lige det nærmeste opland til Vejle. Så der er nogle muligheder i de eksisterende veje.

I forhold til det med, hvor ensartet det hele skal være: Jamen der plejer man jo ellers fra borgerlig side at appellere til, at det private initiativ skal blomstre et vist stykke tid før at udfordre det offentlige, og så kan man jo undre sig lidt over, at vi bagefter skal lovregulere det, så det hele er ens.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil så bare spørge fru Karen Klint, om ikke hun vil medgive mig, at det da er Folketinget, der beslutter finansieringen, og gennem finansieringen kan man jo oprette eller nedlægge. Sådan sker det jo på mange andre områder.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Grundlæggende går vi jo ind for, at det offentlige sundhedsvæsen skal være gratis og direkte og med let adgang for alle borgere i samfundet. Men det at pleje døende er jo ikke noget, som et sundhedsvæsen har monopol på. Det er faktisk noget, der sker i plejeboliger, i private hjem, og det er derfor, jeg siger, at jeg ikke håber, vi får en smal debat, og det er også derfor, vi lægger op til et lidt mere åbent forslag til vedtagelse, hvor vi godt vil se, hvilke af de her anbefalinger det så er, som også kan forhandles på plads, og så skal vi bagefter se på, hvilken lovgivning det så er, der kommer i det.

Det kunne godt være den omvendte vej rundt, men så havde vi jo netop lagt os fast på, at mange af de her ting skal løses i en bestemt kategori af pleje for døende, og det synes vi ikke. Vi synes faktisk, at det er vigtigt, at vi har hele viften.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil da stadig være gerne have at vide, om ikke det er Folketinget, der gennem deres beslutninger lovgivningsmæssigt vedrørende finansiering af de forskellige tilbud er med til at beslutte, om de private hospicer skal leve eller dø.